

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Capita Pietatis Christianæ, Interrogationibus Et
Responsionibus vsitatis in Catechetica Methodo ita
explicata, vt breuem sed integram hypotyposin doctrinæ
purioris complectantur**

Ferinarius, Johannes

Magdeburgi

VD16 W 3078

Brevis Explicatio Aliquot Argumentorum Iudaicorum & Arrianorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36195

tegræ personæ. Et vsa est Ecclesia his formis loquendi: persona assumpsit naturam. Aut: duæ naturæ sunt unitæ. Aut: Natura humana unita est Filio Dei, unione hypostatica seu personali. Non verò dicitur: Natura seu essentia diuina assumpsit humanam. Nec: Natura diuina est assumpta. Poetica figura est, cum dicunt: Deus induit humanam naturam. Aut λόγος induit hominem. Has Poeticas figuras rectè interpretemur, ne ab unione personali discedamus. Recta est & illa Propositio: Christus est compositus, seu compositum ex natura humana, & diuina.

Quæ sunt nomina officiorum?

Mediator, Redemptor, Saluator, Rex, Sacerdos, Pastor. Ista communia sunt, seu conueniunt toti personæ, quia officium habet actiones in utraq; natura. Et in his actionibus, quæ ad officium pertinent, agit utraq; natura, cum communionem alterius, quod sibi proprium est, verbo scilicet operante, quod verbi est, carne exequente, quod carnis est, ut rectè dixit orthodoxa uetustas, Nec hæ appellationes, Mediator, Sacerdos, Rex, tantum intelliguntur de natura patiente, & moriente, sed de persona placante, uictrice, exaudiente, exhibente promissiones. Vt quidem suo loco hæc uocabula declarabuntur.

BREVIS EXPLICATIO ALI quot Argumentorum Iudaicorum & Arianorum.

Doctrinæ

Doctrina de Filio Dei, Domino nostro Iesu Christo, facit discrimen inter Ecclesiam, & omnes congregationes. Ideo hanc ab initio mundi acerbissime oppugnavit Diabolus. Odio DEI mox ab initio pulit blasphemum Cain, ut doctrinam de Filio Dei rideret, & negaret cum adesse in Ecclesia. Secuti sunt deinde maiores tenebrae in furoribus Ethnicorum comminiscantium tetra Idola, ex quibus aliqua profuerunt contumeliosa in Filium Dei, ut narrationes Pallade, & similia.

In populo etiam Dei, Pharisei & Saducei, in publicè contenderunt, in Messia non futuram diuinam naturam. Aetate Apostolorum, Ebion & Cerinthus eosdem Iudaicos furores renouarunt, qui postea refutati à Iohanne Apostolo, & auditoribus ipsius.

Sed postea quidam PAVLVVS SAMOATHENSIS, Syrus, Antiochia Episcopus, eadem doctrina sparsit, & testimonia Iohannis, de diuina natura Filij astute elusit. Occasio hæc fuit:

Schola Alexandrina, in qua florebat Plotinus Ammonius, quærebat mitigationem controuersiarum de religione, & proponebat concinnitatem blandæ rationi, & monstrantem consensum inter omnes rationes. Ideo dogmata absurda rationi, transformata in Allegorias: ut doctrinam περὶ λόγος: & uolebat in dissensiones, concutientes orbem terrarum horribili metu, tantum esse λογομαχίας. Hanc concinnitatem arripuit Samosatenus, qui captabat plausus Gynæ

Zenobie Reginae, quae fuit imbuta opinionibus Iudaicis, à qua deinde defensionem habuit Samofatenus, cuius argumentum tale fuit.

Vocabulorum usus, sumitur ex communi consuetudine linguae. λόγος usitatè significat sonum euanescentem, uel deliberationem seu propositum. Imago uerò significat umbram rei alterius.

Neg; ista uocabula sunt nomina substantiarum, sed accidentium.

Ergo apud Iohannem & Paulum, per istas appellationes, nō est intelligendum ὑψίστου, sed quiddam accidentale. Ita igitur enarrabat propositionē Iohannis: In principio erat λόγος, id est, ab omni aeternitate DEVS decreuit, quod uelit se patefacere generi humano, missō hoc eccellente doctore Christo. Nominatur igitur λόγος illud decretum in Deo, & deinde ipse sonus promissionis edita. Resuscitarunt hunc furorem, nostra aetate, Seructus Hispanus, & quidam eius Satellites, Diaboli tuba.

Respondeo ad Maiorem: Intellectus sermonis in Ecclesia, sumitur ex fontibus scripturae Propheticae & Apostolicae, quae istis appellationibus aliter usa est, quam lingua communis.

Deinde ad Minorem: λόγος apud Iohannem, non est nomen accidentale, sed significat ὑψίστου
υιου

uiuens, & uerè subsistens, ut supra ostensum est in
monijs & rationibus.

λόγος fuit apud Patrem.

Mundus est conditus per λόγος.

Ergo est nomen personæ.

λόγος est factus caro, id est, assumpsit naturam
humanam.

Ergo significat personam distinctam à Patre.

Quia Pater non assumit naturam humanam.

neq; ulla cogitatio, uel deliberatio a Patre.

Patris, transijt in naturam humanam.

2. Ita enarrant hunc locum ueteres Interpretes
auditores Iohannis Apostoli, & tota uetus Ecclesia.

3. Vniuersa scriptura Prophetica affirmat
Messia esse naturam diuinam. Eam igitur sub nomine
λόγος descripsit Iohannes. Fuit refutatus Samosatenus
à duobus præcipue, à Dionysio Alexandrino, & Gregorio
cæsariense. Quod ad uocabulum imaginis attinet, non
significat hic cogitationem euanescentem, sed integram
uiuam & ὑφιστάμενην imaginem, de qua dicitur
quod sit creatrix mundi, & perpetuo præsens in Ecclesia.

QVIS FUIT ERROR

Arrii &

Arrius presbyter Alexandrinus, etate Constantini
Magni, astute alia specie renouauit furorẽ Samosateni